

DIE ONTMIJNER

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE

Verbroedering der Belgische Ontmijners

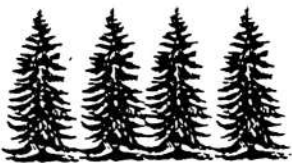
4 de TRIMESTER 87

REDACTIE : BERGES A. Livingstonelaan, 22
1980 - TERVUREN

ONZE BESTE WENSEN

MOGE 1988 U ZEER GUNSTIG WEZEN EN U VREUGDE, GELUK

EN EEN UITSTEKENDE GEZONDHEID BRENGEN.

BEDEVAART NAAR HET NATIONAAL MONUMENT
STAVELOT - 06 SEPTEMBER 1987

Voor de 34e keer gingen we dit jaar naar Stavelot om er hulde te brengen aan onze dierbare overledenen.

Onder de talrijke aanwezigen merkten we o.a. Mevrouw GEORGE, weduwe van onze vroegere voorzitter, Mevrouw SEVRIN, onze meter, Mevrouw DAUTEL, weduwe van een vroegere Korpscommandant, het schepencollege, Majoor DESEYN, Korpscommandant van de Ontmijningsdienst van de Landmacht, vergezeld van zijn officieren en een delegatie van zijn eenheid, Luitenant-ter-Zee DAEMS, Commandant van de groep Duikers-Ontmijners van de Zeemacht, vergezeld door een delegatie van zijn eenheid, alsook een vertegenwoordiger van de Luchtmacht, een delegatie van de Wing DUREN, en een vertegenwoordiger van de Commandant van de Provincie LUIK.

Omstreeks 1030Hr vertrok de stoet naar de kerk, begeleid door de Koninklijke Harmonie "L'Emulation". Daar droeg Deken SEVRIN de eucharistieviering op. In zijn homilie loofde hij de moed van de ontmijners en bracht de offers in herinnering die velen onder hen hadden gebracht.

Na de eredienst trok de stoet naar het Monument voor de Overledenen van de stad STAVELOT. Daar werden, onder het spelen van het "Ten Velde" en de Brabançonne, bloemen neergelegd door de burgemeester, de Voorzitter van onze Verbroedering en door de afgevaardigde van de Wing DUREN.

De stoet trok dan, nog steeds onder muziekbegeleiding, in de richting van ons monument.

Daar namen de verschillende autoriteiten hun plaatsen in onder de tonen van de Mars der Ontmijners.

Majoor DESEYN, Korpscommandant van de Ontmijningsdienst van de Landmacht, hield er de volgende redevoering:

Mijnheer de Burgemeester, Dames en Heren Schepenen en gemeenteraadsleden, Mijnheer de Voorzitter van de Verbroedering van de Belgische Ontmijners, beste marraine, vrienden ontmijners, Dames en Heren, op deze ontroerende dag van herdenking houd ik eraan te onderlijnen hoeveel belang wij hechten aan de banden van solidariteit, vriendschap en wederzijds begrip die door de jaren heen steeds hechter worden tussen de ontmijners van alle leeftijd.

Het is een gewoonte geworden om tijdens deze ceremonie de markante operaties te vermelden van de Ontmijningsdienst van de Krijgsmacht sinds onze laatste bedevaart naar Stavelot. U zult bemerken dat onze werklust geenszins vermindert.

Inderdaad, vanaf 01 september 1986 tot op vandaag werden de

Ontmijningsdiensten van de Krijgsmacht geconfronteerd met 3800 aanvragen tot opruiming van oorlogsmunitie ontdekt op het nationaal grondgebied. Deze aanvragen vertegenwoordigen niet minder dan 300 ton munitie daterend uit de laatste wereldoorlogen. In deze tonnenmaat zijn 29 ton toxische munitie begrepen afkomstig uit de Eerste Wereldoorlog en 50 vliegtuigbommen variërend van 50 tot 1000 kg die tijdens de Tweede Wereldoorlog boven ons land gedropt werden.

Aangaande de technische bijstand die wij verlenen aan de gerechtelijke autoriteiten in hun strijd tegen het terrorisme en het groot banditisme waarbij explosieve tuigen worden ingezet, hebben wij onze positie geconsolideerd. Voortaan worden de Ontmijners unaniem erkend door de magistratuur, de politie en de Rijkswacht als zijnde de enige geldige specialisten en experts in België in dit uiterst delicaat domein. Getuige hiervan zij onder andere de Procureur des Konings van Luik die zich onlangs nog lovend uitliet over de inzet van de ontmijners. Ik neem de vrijheid zijn woorden letterlijk te citeren : "Hun beschikbaarheid en de nauwkeurigheid van hun observaties strekken de Ontmijningsdienst tot eer en getuigen van de werkelijkheid van hun wil om ten dienste te staan van de nationale gemeenschap".

Bestaat er een mooier voorbeeld van onbaatzuchtigheid en toewijding aan het vaderland dan de reddingsoperatie tijdens de tragische schipbreuk van de Herald of Free Enterprise op 06 maart 1987 aan dewelke onze vrienden duikers-ontmijners van de Zeemacht hier aanwezig zo eervol hebben deelgenomen ?

Ik verzeker U, Dames en Heren, onze wil om de natie te dienen is een diepe werkelijkheid, een erfenis van de ontmijners waarvan de naam gegrift is in de bronzen platen van dit monument.

Na hem was het de beurt aan onze vriend Marcel Lallemand om ons zijn gedicht voor te dragen:

REMINISCENCES

Et que passe vite, beaucoup trop vite le temps.
Et que s'efface forcément le souvenir
De l'épopée que vécurent ceux des nôtres d'antan
Qui, sur notre terre Belgique, sont là à gésir.

Les pleurs, les regrets ne peuvent le ressusciter,
Mais pourvu que la ferveur de notre souvenance
Soit au moins égale à la pieuse piété
Que nous témoignons dans une fidèle constance.

Qu'est-il de plus noble et de plus valorisant
Que l'amour fraternel qu'à tous nous témoignons?
Nous nous devons de conserver durablement
L'indéfectible mémoire de nos compagnons.

Pour ceux des nôtres qui, sur ce sol, ont déminé
Pour ceux des nôtres pour qui fut si cruel le sort,
Pour ceux des nôtres qui, pour cette terre, ont tant donné,
Pensez alors, avec force, à ceux frappés par la mort.

Nous les démineurs, les anciens et les nouveaux
 Qui survivons à la triste hécatombe,
 Sachons que par-delà leurs tombes
 Nos amis ont droit à l'éternel renouveau.

Marcel Lallemand
 Septembre 1987

Vervolgens was het de beurt aan de burgemeester om het woord tot ons te richten :

Mijnheer de Voorzitter,
 Heren van de Raad van Bestuur,
 Dames en Heren,

Ik had graag mijn hele toespraak in de taal van Vondel gehouden, maar daar ben ik jammer genoeg niet toe in staat.

Met deze enkele woorden van inleiding heb ik al de grenzen van mijn kunnen bereikt.

Nochtans kan ik voor de hier aanwezige leden uit de nederlandstalige regio zeggen dat het monument helemaal is heropgebouwd, met uitzondering van de centrale zuil, die echter nog dit jaar aan de beurt zal komen. Onze gemeentelijke diensten maken er een erezaak van dit werk naar behoren uit te voeren.

Ik verontschuldig mij voor mijn slechte uitspraak, en met Uw toestemming zal ik nu in het Frans verdergaan.

Ik dank U.

Dames en Heren,

Eens te meer zijn wij hier verenigd rond het monument opgericht ter nagedachtenis van de Ontmijners die hun leven verloren bij de uitvoering van hun opdracht. Zij hebben het voor de bewoners van deze buitengewoon sterk getroffen streek mogelijk gemaakt dat zij zich vrij en in alle veiligheid kunnen bewegen.

De bevolking van deze streek zal nooit de opluchting vergeten die zij heeft ervaren nadat de ontmiijners hun werk waren komen doen op het einde van de Tweede Wereldoorlog, meer bepaald na het von Runstedt-offensief in het begin van 1945.

Beste Meter,
 Mijnheer de Voorzitter,
 Beste Vrienden Ontmijners,

U hebt Stavelot gekozen als plaats waar uw nationaal monument moest worden opgericht.

Wij hebben dat indertijd met groot genoegen aanvaard, en de burgemeester en het schepencollege hebben zich toen ertoe verbonden het in goede staat te houden.

De jaren lieten natuurlijk hun sporen na op het monument en brachten het zelfs in een onaanvaardbare staat van verval, die soms zelfs gevaarlijk was.

Zoals U kunt vaststellen hebben wij gezorgd voor een nieuwe

aankleding. Alleen de centrale toren evenals enkele plaveistenen op de grond moeten nog hersteld worden.

Ik beloof U dat ter gelegenheid van uw plechtigheid volgend jaar ook de nog resterende werken zullen zijn uitgevoerd.

Ik breng hulde aan de leden van het Ontmijnerskorps die sinds de plechtigheid vorig jaar overleden zijn.

Ik nodig U dan nu, zoals gewoonlijk, uit voor de receptie die ter uwer ere zal plaatshebben op het stadhuis.

Ik dank U voor uw aandacht.

Na de dodenhulde door Dr PRIGNON en zijn medewerkers LALLEMAND en CRABEELS werd, onder het spelen van de "LAST POST", overgegaan tot de neerlegging van bloemen door Kolonel o.r. BERTIN, de burgemeester, Majoor DESEYN en door de Wing DUREN.

Bij de aankomst aan het stadhuis werden wij vriendelijk verwelkomd door de burgemeester, die eraan hield eer te bewijzen aan hen die na de recente overstroming op geen inspanning hadden gekeken om de stad terug in orde te brengen om ons te ontvangen. Hij reikte de medaille van de stad Stavelot uit aan Mevrouw GEORGE en aan Kolonel o.r. BERTIN.

Onze Voorzitter dankte vervolgens iedereen in de volgende bewoordingen:

Mijnheer de burgemeester,

Staat U mij eerst toe de aanwezigheid te vermelden en te begroeten van:

- Mevrouw VERHEYDEN, meter van onze verbroedering;
- Mevrouw GEORGE, weduwe van onze betreurde voorzitter de Heer GEORGE.

Mijnheer de burgemeester,

Het lijkt mij overbodig de ontmiijningsdienst en de Nationale Verbroedering der Ontmijners voor te stellen. Inderdaad, na 34 opeenvolgende jaren dat wij onze herdenkingsplechtigheid in STAVELOT houden kunnen zij hier niet meer als onbekenden beschouwd worden. Bovendien komen onze Ontmiijningsdiensten van de Landmacht, de Luchtmacht en de Zeemacht regelmatig in de actualiteit, hetzij omwille van hun normale opdrachten die soms ook hun spectaculaire kant hebben, hetzij door buitengewone humanitaire opdrachten zoals tijdens de ramp met de ferry-boot in maart l.l.

Het enige dat ik hier wil onderlijnen is dat het hier echte elite-eenheden van ons leger betreft, die zowel bij de militaire autoriteiten als bij de politieke verantwoordelijken en de burgerbevolking hoog aangeschreven staan.

Jaarlijks vinden wij deze waardering vergezeld van warme blijken van sympathie telkens terug in deze prachtige stad Stavelot. Een stad waar woorden als "vriendschap" en "patriotisme" nog een echte betekenis hebben, en die wij als een echte peterstad beschouwen.

Het vriendelijk onthaal dat ons hier ieder jaar te beurt valt, uw persoonlijke inzet alsook de inspanningen van uw medewerkers voor het onderhoud van ons nationaal monument zijn daar de beste bewijzen van.

Voor dit alles, mijnheer de burgemeester, zou ik U willen ddanken, en speciaal mijn dankbaarheid uitdrukken tegenover U persoonlijk, tegenover uw medewerkers en tegenover alle inwoners van Stavelot.

Onze oprechte dankbetuigingen richten zich ook tot hen die actief hebben bijgedragen tot het welslagen van deze dag:

- de burgerlijke en militaire autoriteiten;
- de vaderlandslievende verenigingen;
- de gemeentelijke politie;
- de lokale verenigingen (sport-folklore);
- de Koninklijke Harmonie "L'Emulation";
- en niet te vergeten de Heer Deken die zoals gewoonlijk de eucharistieviering heeft opgedragen ter nagedachtenis van onze slachtoffers; alsook de Sectie Luik van onze Verbroedering, die voor het organiseren van deze dag nooit op een inspanning kijkt.

Mijnheer de burgemeester, heren schepenen, Mevrouw, Mijne Heren, beste vrienden, nog eens bedankt voor alles en tot volgend jaar.

Na het aperitief dat ons werd aangeboden door de stad, gingen wij onze maaltijd nemen in de "Auberge Saint Remacle". Daar werd ons nog een aperitief aangeboden door de burgemeester, die zo vriendelijk was zijn eerste schepen, de Heer LEMAIRE, af te vaardigen om aan onze maaltijd deel te nemen. Bij deze voegde zich nog Mevrouw OZER, weduwe van de vroegere schepen van openbare werken.

Sectie LUIK

Onze spaghettimaaltijd van 20 juni

Onze jaarlijkse vriendschappelijke samenkomst ging zoals gewoonlijk door in de kantine van de jeugdterreinen van Tilleur F.C., welke ons welwillend ter beschikking werd gesteld. Zij begon met een toespraak door Dokter Roger PRIGNON.

Hij bedankte eerst alle al van vroeger aangesloten leden die hij ieder jaar bij die gelegenheid met plezier begroette, en vervolgens de nieuwe leden, meer bepaald de Heer en Mevrouw Auguste WILLIQUET uit Hannut, evenals de Heer en Mevrouw LUCCHESI uit Amay, Mevrouw LUCCHESI zijnde de dochter van de vroegere ontmijner Jean COUNE. Hij liet vooral niet na te danken voor haar aanwezigheid de weduwe van ons aller vriend, Richard JORIS, die in december 11. overleed tengevolge van een ongeval. Hij zei dat hij Richard altijd had gewaardeerd als een echte ontmijner, die in dienst van het vaderland verminkt was geraakt. Hij verontschuldigde ook de Heer Fernand JORIS, broer van Richard, die niet kon aanwezig zijn.

Hij verklaarde dat het een aanmoediging was voor het Sectiecomité dat ze die dag 35 mensen hadden kunnen samenbrengen, en dat die vaststelling hem de toekomst met vertrouwen deed tegemoet zien.

Met ontroering bracht hij de namen in herinnering van hen die in de loop van het afgelopen jaar overleden waren, meer bepaald Pierre CUSTERS, Richard JORIS, Henri MASSART, Lambert MEAN en Mevrouw Jean VANDEREYDT. Hij vroeg aan de aanwezigen enkele ogenblikken ingetogenheid voor die overledenen.

Hij vestigde tenslotte de aandacht van de aanwezigen op zondag 6 september, datum waarop de jaarlijkse plechtigheid aan het monument in Stavelot zou doorgaan. Hij beschreef in detail het menu dat was voorgesteld door de bazin van de Auberge Saint Remacle. Verschillende van de aanwezige leden beloofden reeds in Stavelot op de afspraak te zullen zijn.

Op zijn beurt herinnerde de secretaris-schatbewaarder, Marcel Chouffart, de aanwezige vergadering eraan dat de medaille van verdienste van het U.F.A.C. dat jaar werd toegekend aan twee leden van onze sectie, de Zilveren Medaille aan Auguste Crabeels (afwezig en verontschuldigd) en de Gouden Medaille aan Dokter Roger Prignon, Voorzitter van onze Sectie. De secretaris-schatbewaarder speldde de Gouden Medaille op de vest van Dokter Prignon en feliciteerde hem ermee. Een prachtige badge van "ontmijner" op die jas stak nogal wat mensen de ogen uit, en verschillende wilden er ook zo een hebben. De secretaris-schatbewaarder beloofde zich op de volgende zitting van de Raad van Bestuur te informeren aangaande de herkomst van dat originele embleem.

Met rommelende magen, al goed gevuld met aperitief, begon men dan aan de spaghetti met Bolognaisesaus, naar believen opgediend door de mensen van de kantine van F.C. Tilleur, geholpen door enkele dames van de vergadering. De Bordeauxwijn die daarbij gedronken werd milderde een beetje de pikante smaak van de Bolognaisesaus. Daarna werden nog grijs brood, boter, en Brie- en Gorgonzolakaas opgediend, wat dezelfde Bordeauxwijn nog meer deed smaken. En dat alles voor een echt heel redelijke prijs.

Onze bijeenkomst werd nog veraangenaamd en opgevrolijkt door de anecdotes en verhalen die verteld werden. Het ging er heel hartelijk en kameraadschappelijk aan toe.

Voor de Sectie Luik dus eens te meer een geslaagd feest.

GELUKWENSEN

Wij bieden onze beste wensen aan aan het nieuwe koppel G UWENDA en RONNY, zoon van Mevrouw Wwe VAN DAELE.

Wij feliciteren ook Mevrouw DEPOORTER voor de geboorte van haar kleindochter SABRINA.

FEESTELIJKHEDEN

Op 04 Dec 87 organiseert de Ontmijningsdienst van de Landmacht haar jaarlijks Sint-Barbarafeest in het Kwartier DE HEMPTINNE te HEVERLEE.

Op 05 Dec 87 is het de beurt aan de Sectie Brabant om dat feest te organiseren in de gelegenheid van de A.S., Luxemburgstraat in BRUSSEL.

VERBROEDERING

Ingevolge een beslissing van de bestuursraad werd volgend telegram aan onze ingescheepte leden verstuurd:

DE VOORZITTER EN DE LEDEN VAN DE VERBROEDERING DER ONTMIJNERS VAN BELGIE WENSEN U VAN HARTE EEN SUCCESVOLLE EN PROBLEEMLOZE ONTMIJNINGSZENDING TOE.

GOOD LUCK

DE VOORZITTER

NECROLOGIE

Onze vriend René CELIE van de Sectie West-Vlaanderen overleed op 16.04.87

De Heer RASALLE, A. overleed op 22.11.87

De Heer M. PEHARPE, ontmijner van eind 1944 tot 1948

De vader van ons lid van de Sectie West-Vlaanderen Guy DANNEELS

Cdt o.r. TITS werd begraven op 24.11.87

Wij bieden aan de beproefde families onze oprechte blijken van deelneming aan.

SECRETARIAAT-TRESAURIE

Wij vragen onze trouwe leden dat ze hun bijdrage voor 1988 in orde zouden willen brengen. Ter herinnering: de bijdrage bedraagt 250 fr. De storting kan gebeuren ofwel aan de secties ofwel direct aan de nationale kas.

De verschillende rekeningnummers zijn :

1. NATIONAAL	210-0257747-70
2. BRABANT	000-0817353-31
3. OAD	001-1357579-43
4. WEST-VLAANDEREN	385-0062695-96
5. OOST-VLAANDEREN	000-0753794-07
6. HENEGOUWEN	000-0181949-74
7. LUIK	000-0790211-49

WIE KAN ONS RAADGEVEN ?

Om het monument van STAVELOT bevinden zich de volgende drie namen, waarvan de omstandigheden van de dood van hun dragers onbekend zijn.

DE MEULENAERE C.	MILITAIR WERKMAN
MADDELEIN K.	"
PHLYPO E.	"

Wie kan ons de datum, de plaats en de omschrijving van de omstandigheden van het ongeval geven ?

DANK U

STAVELOT / TROIS-PONTS EN
DE ONTMIJNINGSDIENST VAN
DE LANDMACHT

De volgende munitie werd opgeruimd :

STAVELOT

Datum	Plaats	Munitie
28/07/87	STOCKEU	1 explosieve bom van 250 Kg amerikaans
02/09/87	PARFONDRUY, weg van Vieux-chateau	1 defensieve ameri- kaanse granaat 1 explosieve ameri- kaanse obus van 75mm

TROIS-PONTS

Datum	Plaats	Munitie
13/05/87	Toren LEROUX	1 Amerikaanse explosie- ve mortierbom 81mm
22/05/87	HAUTE-BODEUX	1 Amerikaanse explosie- ve obus 75mm
22/05/87	LOGBIERME	2 defensieve amerikaan- se granaten
26/08/87	Gemeentehuis	1 Duitse explosieve perforerende obus 75mm 2 Amerikaanse defensie- ve granaten